

<= Git =>

مدیریت کد منبع

اصطلاح کنترل کد منبع (source control) یا کنترل نسخه (version control) ، همچنین (revision control) به عمل مدیریت، کنترل و ثبت و ضبط مستندات همانچون کدها و مستندات نرم افزاری، اطلاعات وبسایتها، تاریخچه تغییرات تصاویر و مواردی از این دست اطلاق میشود. تغییرات معمولا با یک شماره نسخه ذخیره میشوند. سیستمهای کنترل نسخه (version control systems) هم بصورت مجزا برای کنترل تغییرات نوشته ها و کدها و در مواردی کنترل تصاویر و فایل های ویدیویی ساخته و عرضه میشوند و هم در برخی از نرم افزارهای واژه پرداز یا ویرایشگرهای تصویر و سایر انواع مستندات بصورت درونی پیاده سازی شده اند. نرم افزارهای کنترل نسخه، پایه ی کارهای تیمی در تیم های نرم افزاری متشکل از چند توسعه دهنده است. در تیم های نرم افزاری، انتشار نسخه های مختلف از نرم افزار، توسعه بصورت تیمی و رفع کردن باگها بصورت اشتراکی و مواردی از این دست همواره در حال انجام هستند. این امور بدون حضور نرم افزاری قدرتمند برای کنترل امور، بسیار سخت، با پتانسیل بالای خطا و طاقت فرسا ست و البته نتیجه ی حاصل هم آنچه که باید باشد، نیست. سیستم های کنترل نسخه و مدیریت کد منبع امور ذکر شده را از هر زمانی آسانتر کرده اند.

مدیریت کد منبع با git

کنترل نسخه روشی برای ثبت تغییرات کدها و نوشته هایمان است، با این امکان که هرگاه بنا بر نیازمان به مرحله ی خاصی از تغییرات ثبت شده برویم.

روش ها و همچنین ابزارهای زیادی برای این کار معرفی شده اند و git یکی از این ابزارهاست که یکی از بهترین برنامه نویسان یعنی لینوس توروالدز -خالق لینوکس- آن را برای اولین بار برای توسعه ی کرنل لینوکس توسعه داد و هم اکنون به ابزاری کلیدی در عمده ی پروژه های برنامه نویسان بدل شده است.

در سر تا سر اینترنت می‌توانید داستان‌های زیادی از دلیل و تاریخچه‌ی ایجاد گیت بخوانید، این نوشتار تنها نگاهی کوتاه و کاربردی به این موضوع دارد.

چرا نیاز داریم از ابزارهای مدیریت کد منبع استفاده کنیم؟

اگر تابحال تجربه‌ای هرچند کوتاه در برنامه‌نویسی داشته باشید احتمالاً تجربه‌ی از دست دادن بخشی از پروژه را به دلایل گوناگون مثل ذخیره ناخواسته در هنگام قطعی برق یا تغییراتی که بعداً باعث بروز مشکل شده‌اند و دلایل بی‌شمار دیگر را داشته‌اید. به‌عنوان راه‌حل هم شاید روش‌هایی مانند کپی‌گرفتن از کل فایل‌ها و اطلاعات پروژه در زمان‌های مختلف برای حفظ حالت خاصی از تغییرات را استفاده کرده باشید.

این کار تا حدی جواب می‌دهد، اما در این صورت با انبوهی از دایرکتوری‌هایی که مانند یک گول‌بی‌شاخ و دم بزرگ می‌شوند چه می‌کنید؟ و از آن بدتر چگونه آن را با افراد دیگری که با شما در انجام آن همکاری می‌کنند مشترک می‌شوید؟

ابزارهای مدیریت کد منبع پاسخی برای این شلختگی‌ها و شلوغی‌هاست. با استفاده از این ابزارها می‌توانید هر لحظه‌ای که مایل بودید تغییرات خود را ثبت کنید، به تغییرات ثبت شده در گذشته برگردید و به راحتی با دوستان و افراد تیمتان روی پروژه‌ای همکاری کنید، بدون اینکه نگران بهم‌ریختگی و نامنظم شدن کدهای پروژه باشید. می‌توانید برای هر تغییر که ثبت می‌کنید توضیحاتی بنویسید، تغییراتی که دیگران در پروژه لحاظ نموده‌اند را ببینید و البته منشاء باگ‌ها و خطاهای احتمالی را به سادگی یافته و رفع و رجوع کنید.

در این میان ابزارهای زیادی برای این دست کارها ساخته شده است که هر کدام نگاه و شیوه‌ی متفاوتی را برای حل این مشکل در پیش گرفته است. معروفترین این ابزارها عبارتند از `git`، `svn`، `mercurial` و `cvs` که البته در این میان `git` یکی از جوانترین و پرمردارترین ابزارهای مدیریت کد منبع است و ویژگی‌های ساده و متمایز آن باعث شده عمده‌ی تیم‌های نرم‌افزاری در دنیا به استفاده از این ابزار خوب روی بیاورند. در این کتاب با گیت آشنا می‌شویم.

گیت چیست؟

گیت یک سیستم مدیریت کد منبع توزیع شده است که می‌توانید نوشته‌ها و کدهایتان را با آن در سیستم شخصی خودتان مدیریت کنید و تغییرات کدهایتان را داشته باشید، به تغییراتی در گذشته برگردید مثلاً به ریلیز خاصی از پروژه، کدها را

روی یک سرور گیت (مانند گیت هاب) با دیگران سهیم شوید و گروهی روی توسعه‌ی یک پروژه همکاری کنید و از تغییراتی که هر عضو روی پروژه میدهد آگاهی یابید.

به پروژه‌هایی که در آنها گیت استفاده میشود مخزن (repository) میگویند. یک مخزن گیت حاوی تمامی کدها، تغییرات کد و تنظیمات گیت برای آن پروژه است.

در سیستم‌های توزیع‌شده هرکسی که به مخزن اصلی دسترسی دارد، می‌تواند یک کپی از مخزن اصلی را در اختیار داشته و تغییرات خود را روی آن اعمال کند و همچنین می‌تواند این تغییرات را با تغییرات بقیه‌ی اعضا ترکیب کرده و یا به مخزن اصلی اضافه کند.

چرا git

امروزه اشخاص و شرکتهای کوچک و بزرگ زیادی از سیستم مدیریت کد منبع گیت برای کنترل کدهای نرم‌افزارها، پروژه‌ها و مستندات استفاده میکنند. کرنل لینوکس، زبان برنامه‌نویسی روبي و فریم‌ورک لاراول نمونه‌ای از پروژه‌هایی هستند که بر روی سرویس گیت هاب نگهداری می‌شوند.

گیت به تغییرات کدها تنها به عنوان چند خطی که تغییر میکنند نگاه نمیکند و پس از ثبت هر تغییر (اصطلاحاً کامیت (commit)) تصویر کلی از پروژه را در لحظه‌ی آن تغییر ذخیره میکند و بررسی تغییرات با اطمینان و سرعت بالاتری امکانپذیر میشود.

همچنین گیت برخلاف بسیاری از سیستم‌های مدیریت کد منبع وابستگی به سرور اصلی ندارد و تقریباً هرکاری را میتوان بصورت محلی (local) انجام داد، در هر لحظه‌ای و هر شرایطی کافیه تنها گیت را روی سیستم خود داشته باشید، تغییراتتان را ثبت کنید و هر زمان که به شبکه‌ای که سرور گیت شما در آن قرار دارد (مانند اینترنت!) دسترسی داشته‌اید میتونید تغییرات ذخیره شده را به مخزن روی سرور اضافه کنید و البته تمام تغییرات پروژه را هم بدون نیاز به اینترنت در مخزن محلی خود داشته باشید.

استفاده از گیت بسیار ساده است. تیم توسعه‌ی گیت یک نرم‌افزار تحت خط فرمان برای استفاده از گیت ساخته است. همچنین پروژه‌های زیادی هم برای کار با گیت چه به‌عنوان افزونه (plugin) برای ویرایشگرها و محیط‌های مجتمع

توسعه و چه بصورت برنامه‌های جدا با رابط گرافیکی توسعه داده می‌شوند و امروز تقریباً در هر محیطی میتوان روشی برای استفاده از گیت یافت.

نصب گیت

پیش‌نیازها

قبل از شروع کار با گیت لازم است مختصر آشنایی با دستورات خط فرمان در سیستم عامل خود داشته باشید. اگر از سیستم‌عامل‌های خانواده‌ی یونیکس (مثل لینوکس و OSX) استفاده می‌کنید و با محیط ترمینال و دستورات اولیه‌ی آن آشنا نیستید، می‌توانید از ضمیمه‌ی ۱ کتاب برای آشنایی با دستورات خط فرمان استفاده کنید. اگر هم از ویندوز استفاده میکنید سعی کنید گیت را به همراه بسته‌ی خط فرمان یونیکس نصب کنید یا با دستورات پایه خط فرمان ویندوز آشنا شوید. توجه داشته باشید که این آشنایی بیشتر از چند دقیقه از شما زمان نمیگیرد و شما تنها نیاز دارید ساختار دستورها و دستورات اولیه جابجایی بین دایرکتوری‌ها را بدانید.

نصب گیت

برای نصب گیت میتوانید در وبگاه رسمی آن به صفحه‌ی دانلود بروید و نسخه‌ی سیستم‌عامل خود را دانلود و سپس نصب کنید، با اینحال در برخی سیستم‌عامل‌ها همچون لینوکس، اینکار با جزئیاتی همراه است که البته برای کاربر آشنا به اکوسیستم آن سیستم‌عامل دشواری محسوب نمی‌شود.

نصب روی لینوکس

نصب گیت روی توزیع‌های مختلف لینوکس به شیوه‌های مختلف امکان پذیر است که متداول‌ترین روش، نصب از روی مدیر بسته‌های توزیع مورد نظر است.

دستورات نصب از مدیر بسته‌ها در توزیع‌های معروف:

نصب روی دبیان و اوبونتو:

```
apt-get install git
```

نصب روی جنتو:

```
emerge --ask --verbose dev-vcs/git
```

نصب روی آرچ لینوکس:

```
pacman -S git
```

نصب روی اوپن سوزه:

```
zypper install git
```

نصب روی فدورا (تا نسخه ی ۲۱):

```
yum install git
```

نصب روی فدورا (نسخه ی ۲۲ و بالاتر):

```
dnf install git
```

نصب روی mac os

نصب روی OSX با پکیج منیجر هوم برو:

```
brew install git
```

نصب روی ویندوز

برای نصب گیت روی سیستم عامل ویندوز، به صفحه‌ی دانلود گیت در وبگاه رسمی پروژه بروید و نسخه‌ی ۳۲ یا ۶۴ بیتی آن را، متناسب با معماری مورد استفاده‌ی سیستم عامل خود دانلود و نصب کنید.

کانفیگ

بعد از نصب گیت لازم است تنظیماتی را انجام دهید و همچنین خودتان را به گیت معرفی کنید. اینکار بخاطر ثبت تغییرات لحاظ شده توسط شما به نام شما و همچنین شخصی سازی کردن ویژگی‌های گیت است.

تنظیمات گیت در سه سطح قابل انجام است system ، global ، local

- سطح system: اگر تنظیمات را در این سطح انجام دهید تنظیمات شما روی مخازن تمام کاربرهای آن سیستم اعمال خواهد شد. این تنظیمات تغییرات در `/etc/config` ذخیره می‌شوند.
- سطح global: اگر تنظیمات را در سطح global انجام دهید تنظیمات شما روی مخازن کاربر فعلی سیستم اعمال خواهد شد. این تنظیمات در `~/.gitconfig` یا `~/.config/git/config` ذخیره می‌شوند.
- سطح local: تنظیمات در این سطح تنها روی مخزنی که در آن قرار دارید اعمال می‌شود. این تنظیمات در دایرکتوری مخزن در فایل `git/config` ذخیره می‌شود.

تنظیمات اساسی در گیت ازین قرار هستند:

برای اضافه کردن نام خود دستور زیر را بزنید:

```
git config --global user.name "نام شما"
```

و برای ثبت ایمیل خود دستور زیر را استفاده کنید:

```
git config --global user.email آدرس ایمیل شما
```

توجه کنید که این دو تنظیم بعد از نصب گیت اجباریست و اگر انجام ندهید در مراحل بعد کار با گیت با مشکل مواجه می‌شوید.

و البته تنظیمات زیادی نیز به اختیار می‌توانید انجام دهید برای مثال برای تنظیم ویرایشگر پیش فرض، برای استفاده توسط گیت از دستور زیر استفاده می‌کنیم:

```
git config --global core.editor ویرایشگر
```

برای مثال برای تنظیم ویرایشگر ایمکس به عنوان ویرایشگر پیش فرض از دستور زیر استفاده می‌کنیم:

```
git config --global core.editor emacs
```

توجه کنید که شما بجای global می‌توانید هرکدام از سطوح معرفی شده در بالا را استفاده کنید اما توصیه همان global است مگر در شرایط خاص. با این روش تنظیم گیت تنها یکبار و برای همیشه برای کاربر فعلی سیستم انجام شده است.

اگر می‌خواهید محتویات یک تنظیم خاص برای مثال user.name را ببینید دستور زیر را استفاده کنید:

```
git config user.name
```

و برای بررسی تمام تنظیماتی که انجام داده‌اید دستور زیر را استفاده کنید:

```
git config --list
```

برای راهنمایی بیشتر می‌توانید از صفحات راهنما برای مشاهده‌ی تنظیمات بیشتر گیت استفاده کنید:

```
man git-config
```

aliasها

در گیت دستورات مختلفی داریم از جمله دستور *config* که با آن آشنا شدید اما این دستورات برای استفاده به تعداد در طول روز ممکن است گاهی طولانی و خسته کننده بنظر بیایند. طراحان گیت امکانی تحت عنوان *alias* در تنظیمات گیت گنجانده‌اند که می‌توانید برای دستورات پر کاربرد خود نام‌های مستعار تعریف کنید و با آن‌ها دستور خود را اجرا کنید مثلاً بجای *git init* بنویسید *git i*.

برای ساخت این *alias* ها از قالب زیر استفاده کنید:

```
git config --global alias.i init
```

که در این دستور نام مستعار *i* برابر اجرای دستور *init* بصورت سراسری قرار داده شد که زین پس بعد از اجرای دستور *git i* دستور *git init* اجرا میشود و میتوانید دستورات دیگر را هم با همین روش و به هر نامی که میخواهید برای خود تنظیم کنید.

تنظیم گیت برای زبان فارسی

وقتی که پرونده‌های فارسی را به گیت اضافه می‌کنیم و فرمان `git status` را اجرا می‌کنیم، گیت نام این پرونده‌ها را به درستی نمایش نمی‌دهد. برای رفع این مشکل از دستور زیر استفاده کنید.

```
git config --global core.quotePath false
```

مطالعه بیشتر

در صفحات راهنمای گیت در ساختار یونیکس میتوانید اطلاعات بیشتری در این مورد بیابید. صفحه‌ی راهنمای تنظیمات گیت در سیستم‌های خانواده یونیکس را با دستور `man git-config` بخوانید.

شروع یک پروژه با گیت

دایرکتوری پروژه‌هایی که از سیستم‌های مدیریت کد منبع مثل گیت استفاده می‌کنند، با عنوان یک repository در اصطلاح عامیانه ریپو، گاهی در فارسی مخزن) می‌خوانند. برای شروع کار با گیت در یک دایرکتوری به عنوان یک مخزن گیت، لازم است که ابتدا به گیت بگویید که میخواهید این دایرکتوری یک مخزن گیت باشد. دستور *git init* یک مخزن جدید گیت ایجاد می‌کند. مخزنی که درون آن میتوانید از امکانات گیت استفاده کنید و دستورات را در آن اجرا کنید. با اجرای این دستور یک دایرکتوری با نام *.git/* درون دایرکتوری حاضر شما ایجاد میشود که حاوی فایل‌های کانفیگ و فایل‌ها و بلاهای تغییرات ثبت شده توسط گیت است.

برای اضافه کردن گیت به یک پروژه، داخل دایرکتوری پروژه دستور زیر را وارد کنید:


```
git init
```

یا برای ساختن یک پروژه‌ی جدید دستور زیر را استفاده می‌کنیم:

```
git init نام‌دایرکتوری
```

که این دستور یک دایرکتوری با نامی که وارد کرده‌اید می‌سازد و گیت را به آن اضافه می‌کند.

وقتی که گیت به یک دایرکتوری اضافه می‌شود درحقیقت یک دایرکتوری درون دایرکتوری پروژه به نام `git` ساخته می‌شود که فایل‌هایی که سیستم گیت می‌سازد، در آن قرار می‌گیرند که بعداً بیشتر با آن آشنا می‌شوید. با این دستور پروژه‌ی شما به یک مخزن گیت تبدیل می‌شود.

نمایش تغییرات

یکی از اساسی‌ترین کارهایی که با گیت می‌کنیم بررسی و ثبت تغییرات ایجاد شده در فایل‌های متنی پروژه است.

هر زمان که تغییرات ثبت نشده‌ی پروژه را مایل بودید بررسی کنید، دستور زیر را وارد کنید:

```
git status
```

این دستور فایل‌هایی که تغییر داده‌اید را برای شما لیست می‌کند. تغییرات شامل: ویرایش یک فایل، اضافه‌کردن فایل جدید یا حذف یک فایل و همچنین فایل‌های استیج شده یا استیج نشده که دو مورد آخر را بعداً بررسی خواهیم کرد.

برای نمایش استاتوس به‌صورت خلاصه از گزینه `s` با آن استفاده کنید:

```
git status -s
```

اضافه‌کردن فایل‌ها

ثبت تغییرات در گیت بصورت معمول دو مرحله دارد. 1: اضافه کردن فایل‌های تغییر داده شده‌ی مورد نظر. 2: ثبت تغییرات با یک پیام یا توضیح

برای اضافه کردن فایل‌ها به گیت از دستور add استفاده می‌کنیم. به صورت زیر:

```
git add فایل۱ فایل۲ فایل۳
```

و برای افزودن تمام فایل‌های تغییر داده شده دستور را به صورت زیر استفاده می‌کنیم:

```
git add -A
```

دستور git status که پیشتر توضیح داده شد، برای یافتن فایل‌های تغییر داده شده و اضافه کردن آن‌ها به شما کمک می‌کند.

ثبت تغییرات

برای ثبت تغییرات یا به اصطلاح کامیت کردن تغییرات، از دستور commit استفاده می‌کنیم. در این مرحله فایل‌هایی را که با دستور add به حالت stage برده‌ایم در سیستم گیت ثبت می‌کنیم. برای ثبت هر تغییر نیاز است یک پیام هم با آن ثبت شود تا معلوم شود در این قسمت از تغییرات لحاظ شده چه کار کرده‌ایم، یا چه تغییری داده‌ایم.

برای مثال اگر ما یک فایل متنی برای نوشتن توضیحات پروژه به نام readme.md ساخته باشیم و با دستور add آن را برای کامیت شدن آماده کرده باشیم، می‌توانیم به همراه کامیت خود یک پیام با مضمون add read me file ثبت کنیم که تغییرات، برای مطالعه در آینده شفاف‌تر باشند.

دستور کامیت بصورت زیر است:

```
git commit
```

که با اجرای این دستور ویرایش‌گر فایل شما باز شده و می‌توانید پیام خود را در آن بنویسید و ذخیره کنید و به این صورت تغییرات فایل شما ثبت می‌شود و یک کامیت صورت می‌گیرد.

یک راه متداول تر هم که برای پیام‌های کامیت یک خطی کاربرد دارد، بصورت زیر است:

```
پیام شما git commit -m
```

که در این روش کامیت شما با همان پیام ذخیره شده، و نیازی به باز شدن ویرایش‌گر متن ندارید.

قرار داد استاندارد برای پیام کامیت 1 : در زمان حال نوشته شود . 2 در هنگام استفاده از سوییچ m- کمتر پیام کمتر از ۵۰ کاراکتر باشد.

تغییر محتوای آخرین کامیت

فرض کنیم که اشتباهی در نوشتن پیام یک کامیت داشته اید و یا به هر دلیل دیگر قصد تغییر پیام آخرین کامیت را دارید و این مورد را پس از انجام کامیت متوجه شده اید. برای تغییر دوباره‌ی پیام آخرین کامیت از گزینه‌ی *amend* -به همراه دستور کامیت استفاده میکنیم. مانند مثال:

```
git commit --amend -m "new commit message"
```

حذف فایل‌ها

اگر پس از ثبت یک فایل آن فایل را حذف کنیم، برای اضافه کردن تغییرات فایل حذف شده، دیگر امکان استفاده از add را نداریم و باید با دستور rm آن فایل را حذف کنیم:

```
فایل ۱ فایل ۲ فایل ۳ git rm
```

دقت داشته باشید برخلاف دستور add ، استفاده از git rm تمام فایل‌های پروژه را حذف می‌کند نه فقط فایل‌های حذف شده را پس از آن استفاده نکنید(.).

اگر اشتبهاً فایل‌های زیادی را دستی پاک کردیم بدون اینکه از دستور git rm استفاده کنیم، لازم است که تک‌تک فایل‌هایی را که دستی پاک کرده‌ایم را با دستور git rm به حالت stage در آوریم. یا اینکه از دستور زیر استفاده کنیم:

```
git rm $(git ls-files --deleted)
```

اگر بین نام فایل‌های پاک شده، نویسهٔ فاصله وجود داشته باشد از دستور زیر استفاده می‌کنیم:

```
git ls-files --deleted -z | xargs -0 git rm
```

نمایش تغییرات

برای بررسی تغییرات صورت گرفته در چند کامیت یا تغییرات کامیت‌زده شده در مقابل تغییرات کامیت شده از دستور `diff` استفاده می‌کنیم.

حالت ساده‌ی استفاده از این دستور بصورت زیر است:

```
git diff
```

که این دستور تغییرات کامیت نشده‌ی تمام فایل‌ها را به شما نشان می‌دهد. همچنین به صورت زیر می‌توانید تغییرات یک فایل خاص را نیز ببینید:

```
git diff نام‌فایل
```

لاگ

برای نمایش لیست کامیت‌ها از دستور `log` استفاده می‌کنیم. با این دستور می‌توان لیست کامیت‌های یک برنج خاص، یا تمامی برنج‌ها یا مقایسه‌ی بین برنج‌ها را دید.

شکل کلی این دستور بصورت زیر است: `code-block:: bash`

```
git log
```

که لیستی از تمام کامیت‌ها را به شما نمایش می‌دهد.

می‌توانید کامیت‌های یک برنج مشخص را نیز بصورت جداگانه با مشخص کردن نام برنج ببینید:

نام برنج `git log`

چند گزینه‌ی کاربردی

- از `graph` برای نمایش کامیت‌ها و برنج‌ها بصورت گراف تغییرات استفاده می‌کنیم.
- از `grep=<pattern>` برای جستجو در میان کامیت‌ها با استفاده از رجکس‌ها استفاده می‌کنیم.
- از `merges` برای نمایش کامیت‌هایی که در ادغام برنج‌ها ثبت شده‌اند استفاده می‌کنیم.
- از آپشن `oneline` برای نمایش هر کامیت در یک خط استفاده می‌کنیم.

توضیحات بیشتر در این مورد در صفحه‌ی راهنمای گیت `git log -help` :

برای نمایش خلاصه و منظم لاگ‌ها هم می‌توانید از دستور زیر استفاده کنید:

```
git log --graph --pretty=format:'%Cred%h%Creset -%C(yellow)%d%Creset %s %Cgreen(%cr) %C(bold blue)<an>%Creset' --abbrev-commit
```

ممکن است در دایرکتوری پروژه فایل‌هایی داشته باشید، که نخواهید گیت آن‌ها را در استاتوس‌ها نشان دهد، و همچنین نخواهید در مخزن اصلی اضافه شوند. برای این کار باید در دایرکتوری پروژه یک فایل به نام `.gitignore` بسازید و در آن، لیست فایل‌ها و دایرکتوری‌هایی را که گیت باید نادیده بگیرد را بنویسید.

برای مثال لیست زیر:

```
# Distribution / packaging
.Python
env/
build/

develop-eggs/
dist/
downloads/
```

`eggs/``lib/``lib64/``parts/``sdist/``var/``*.egg-info/``.installed.cfg``*.egg`

لیستی از فایل‌ها و دایرکتوری‌ها ست، که گیت بعد از ساخته شدن فایل `gitignore` نادیده می‌گیرد. توجه کنید که خود فایل `gitignore` باید توسط دستور `add` به پروژه اضافه و کامیت شود. توجه کنید در این فایل، خطوطی که با `#` شروع می‌شوند، به عنوان توضیحات (کامنت) در نظر گرفته می‌شوند.

برنچ‌ها

برنچ‌ها شاخه‌های مختلفی را برای توسعه ایجاد می‌کنند. فرض کنید که در حال توسعه یک اپلیکیشن هستید و قصد دارید نسخه‌ی آینده اپلیکیشن خود را همزمان با نسخه‌ی فعلی توسعه دهید. اضافه کردن تمام این تغییرات با هم ممکن است مسبب شلوغی و بی‌نظمی روند توسعه، و همچنین تداخل فایل‌های هم‌نام شود. با استفاده از برنچ‌ها در گیت می‌توانید یک مسیر جدید برای توسعه هر ویژگی ایجاد کنید و همچنین می‌توانید در پایان ویژگی‌های کامل‌شده را به برنچ اصلی اضافه کنید. در گیت به‌طور پیش‌فرض، برنچ اصلی به‌نام `master` است.

برای ساختن یک برنچ توسعه‌ی جدید، از دستور زیر استفاده کنید `code-block:: bash`:

```
git branch نام_برنچ
```

برای نمایش لیستی از برنچ‌ها از دستور زیر استفاده کنید `code-block:: bash`:

```
git branch
```

برای آماده به کار کردن یک برنج از دستور زیر استفاده کنید:

```
نام برنج git checkout
```

همچنین برای حذف یک شاخه از دستور زیر استفاده می شود:

```
نام برنج git branch -d
```

و برای ساخت یک برنج و همزمان به حالت آماده به کار رفتن آن برنج از دستور زیر می توانید استفاده کنید:

```
نام برنج git checkout -b
```

برای پاک کردن برنج مخزن ریموتی که قبلاً با آپشن -d آن را از مخزن محلی پاک کرده ایم دستور زیر را به کار برید:

```
<branch-name> git push origin
```

ترکیب

در بخش قبل نحوه ی استفاده از برنج ها گفته شد. حال اگر بخواهیم این شاخه های جدا را دوباره با شاخه ی اصلی ترکیب کنیم، باید از دستور merge استفاده کنیم:

git merge شاخه

با این دستور محتویات شاخه ی داده شده به دستور، با شاخه ی فعلی ترکیب می شود.

در صورتی که بخواهیم تاریخچه کامیت های شاخه مورد نظر در شاخه اصلی وارد نشود و فقط با شاخه اصلی ترکیب شود از آپشن squash- به صورت زیر استفاده می کنیم:

```
git merge <branch_name> --squash
```

در صورتی که عملیات مرج را روی فایل مشخصی اشتباه انجام دادید، برای اینکه بتوانید دوباره دستور git mergetool را اجرا کنید از دستور زیر برای گرداندن به وضعیتی اول استفاده کنید.

```
git checkout -m <filename>
```

استفاده از ریموت

معمولا پروژه‌هایی که چندین نفر روی آن کار می‌کنند مخزن اصلی را در یک سرور قرار می‌دهند و افراد همه‌ی تغییرات را روی آن مخزن اضافه می‌کنند و سایرین همیشه تغییرات را برای هماهنگی با یکدیگر دریافت می‌کنند.

می‌توانید از سرویس‌های اینترنتی مانند گیت‌هاب، بیت‌باکت و بسیاری سرویس‌های دیگر استفاده کنید یا سرور گیت خودتان را راه بیندازید، اما بحث این قسمتِ ما، ارتباط با مخازن ریموت است نه ساخت آن‌ها.

remote

برای نمایش، اضافه و حذف کردن تغییرات در یک مخزن ریموت از دستور remote استفاده می‌شود.

برای نمایش لیستی از ریموت‌ها از دستور زیر استفاده می‌شود:

```
git remote
```

که این دستور ریموت‌های موجود در مخزن را لیست می‌کند.

برای اضافه کردن یک مخزن از دستور remote add بصورت زیر استفاده می‌شود:: code-block:: .. :

```
git remote add [name] [url]
```

که در این دستور بجای [name] ، یک نام برای ریموت مورد نظر و به جای [url]، آدرس مخزن مورد نظر را قرار می‌دهیم.

برای حذف یک ریموت ریپوزیتوری هم دستور بالا را بصورت زیر تغییر می‌دهیم:

```
git remote rm [name]
```

push

برای افزودن تغییرات کامیت شده در مخزن به مخزن ریموت از دستور push استفاده می‌کنیم به صورت زیر:

```
git push [remote-repo-name] [branch-name]
```

که به جای remote-repo-name نام ریموت سرور مورد نظر (که قبلا باید اضافه کرده باشید) و به جای branch-name نام شاخه‌ی مورد نظر که تغییرات را در آن لحاظ کرده‌ایم.

pull

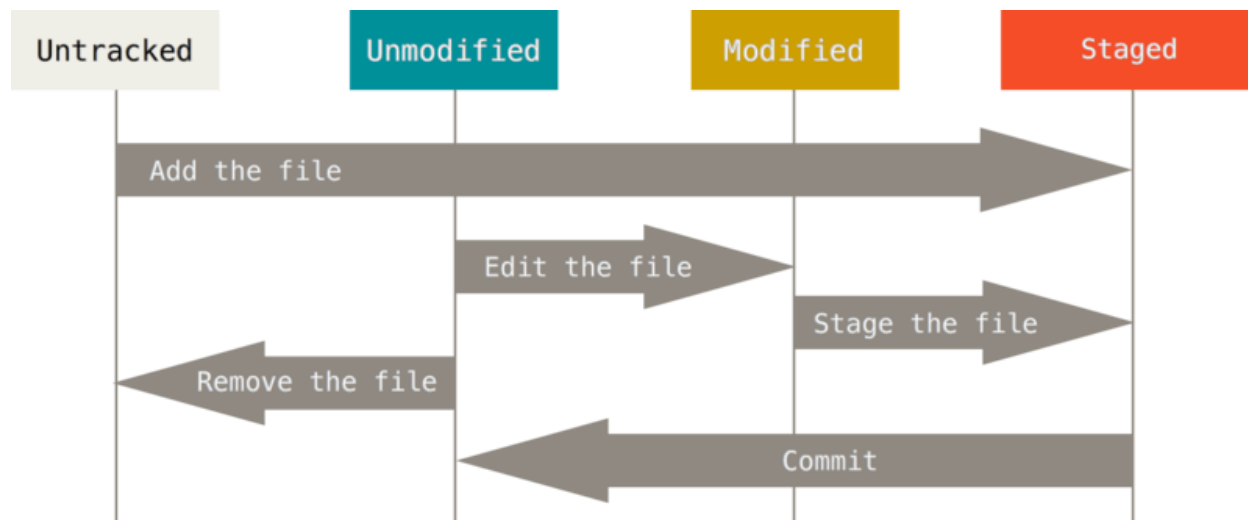
برای دریافت تغییرات کامیت شده به مخزن ریموت از دستور pull بصورت زیر استفاده می‌کنیم: .. code-block:: bash

```
git pull [remote-repo-name]
```

که به جای remote-repo-name ، نام ریموت سرور مورد نظر را می‌نویسیم.

بازگردانی تغییرات

[!چرخه‌ی زندگی در گیت

تصویر بالا نمایانگر چرخه‌ی تغییرات در گیت است. فایل‌ها در گیت تنها در دو حالت می‌توانند باشند: ثبت‌شده و ثبت‌نشده. تغییرات ثبت‌شده، تغییراتی است که پیش‌ازاین به گیت اضافه شده‌اند که می‌توانند تغییر نکرده، تغییر کرده یا آماده‌ی ثبت باشند و هر فایلی خارج ازین حالت‌ها به‌عنوان ثبت‌نشده در نظر گرفته می‌شود.

ریست فایل‌های استیج شده

در حالتی که چند فایل تغییر یافته را به مخزن add یا rm می‌کنیم، آن فایل‌ها به حالت استیج شده می‌روند. اگر بخواهیم یک فایل را از این حالت به حالت قبل خود یعنی حالت اضافه نشده برگردانیم از دستور زیر استفاده می‌کنیم:

نام فایل git reset HEAD

سرویس‌های میزبانی مخازن گیت

شما می‌توانید گیت سرور را در سرورهای خود راه اندازی کرده و پروژه‌های خود را مدیریت کنید اما سرویس‌های زیادی برای میزبانی مخازن گیت، با امکاناتی بسیار ویژه وجود دارند که کار شما را برای استفاده‌ی ریموت مخازن آسان می‌کنند. در این قسمت چند سرویس معروف و معتبر را بررسی می‌کنیم.

گیت‌هاب

گیت‌هاب به آدرس معروف‌ترین سرویس میزبانی پروژه‌های گیت است که پروژه‌های بزرگ و معتبر زیادی مانند [کرنل لینوکس] (<https://github.com/torvalds/linux>)، جی کوئری (<https://github.com/jquery/jquery>)، بوت استرپ (<https://github.com/twbs/bootstrap>) و بسیاری پروژه‌ی دیگر روی گیت‌هاب توسعه داده می‌شوند.

رابط کاربری خوب و برنامه‌های سوم شخص و api قدرتمند گیت‌هاب دلیل خوبی برای انتخاب آن است، اما توجه داشته باشید که این سرویس برای مخازن خصوصی رایگان نیست اما استفاده از آن برای پروژه‌های متن باز کاملاً رایگان است و جامعه‌ی کاربری متن‌باز قدرتمندی دارد.

بیت‌باکت

بیت‌باکت هم سرویس‌دهنده‌ی دیگری است که از مخازن گیت و مرکوریال پشتیبانی می‌کند و امکان جالب آن رایگان بودن پروژه‌های خصوصی برای افراد یا تیم‌های کوچک است.

تگ‌ها

برای تگ‌زدن یک کامیت، از دستور زیر استفاده کنید:

```
git tag -a v2.0 -m 'version v2.0'
```

و برای ارسال همهٔ تگ‌ها به مخزن از راه دور، فرمان زیر را وارد کنید.

```
$ git push --tags
```

و از فرمان زیر برای ارسال یک تگ مشخص استفاده کنید:

```
git push origin <tag_name>
```

پاک‌کردن یک تگ از مخزن محلی:

```
git tag -d <tag_name>
```

پس از این‌که تگ محلی پاک شد، می‌توانیم تگ را از روی مخزن origin به روش زیر پاک کنیم:

```
git push origin :tagname
```

ترفندهای گیت

برای آن‌استیج کردن فایل‌ها از دستور زیر استفاده کنید:

```
git reset HEAD <file-name>
```